

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4727

гр. Варна, 15.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20233100502407 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Н. Р. П., с ЕГН *****, с адрес: гр.С., ж.к.“Л.“, бл.**, вх.*, ет.*, ап.*, действащ чрез адв.Б. Б., със съдебен адрес: гр.Варна, ул.“Парижка комуна“ №2, против Решение №2757 от 24.07.2023г. постановено по гр.д. №20223110103106 по описа на РС Варна, с което е отхвърлен предявения от въззивника против “Ново финанс“ ООД, с ЕИК 203806803, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Цар Иван Срадимир“ №2А, иск с правно основание чл.59 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 7096.09лв., представляваща разлика между заплатена сума за погасяване на дълга по Договор за заем №89-СФ-23.08.2017г. и Договор за заем №90- СФ23.08.2017г. и сумите, които ищецът е осъден да заплати с Решение №175048/12.08.2020г. по гр.д.№249/2020г. по описа на СРС, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба пред СРС-16.02.2021г., до окончателното изплащане на задължението.

В жалбата се излага, че решението на ВРС е неправилно, необосновано и постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорват се изводите на съда, че дължимостта на процесните суми, формиращи общият размер на иска, не произтичали от един и същ общ факт или група факти. Сочи се, че между страните са сключени Договор за заем №89-СФ-23.08.2017г. за сумата от 1000лв. и Договор за заем №90-СФ-23.08.2017г. за сумата от 7500лв., чието погасяване е обезпечено, чрез договорна ипотека върху собствен на заемополучателя недвижим имот. Сочи се, че през м.април 2018г. ответното дружество обявило предсрочна изискуемост на вземанията по договорите за заем, след което се снабдило със Заповед за

изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК издадена на 25.07.2019г. по гр.д.№32110/2019г. по описа на СРС, като освен ищеца задължено лице се явява и солидарния длъжник П. П.. Сочи се, че въз основа на заповедта, ответното дружество образувало изпълнително дело №1207/2019г. по описа на ЧСИ с рег.№924, в границите на което е наложена възбрана върху имота, служещ за обезпечение на задължението по договорите за заем. Твърди се, че в хода на изпълнителното дело, между длъжниците и вискателя е постигната договорка за разсрочване на дълга, която по независещи от страните причини не се е осъществила, но изпълнението е било временно спряно по молба на вискателя. Сочи се, че в изпълнение на уговорката, солидарния длъжник П. П. е оттеглила възражението си срещу издадената заповед за изпълнение и с влязло в сила определение исковото производство в частта по предявените срещу нея икове е прекратено и останало висящо само по отношение на претенциите предявени, срещу заемополучателя-ищец. Твърди се, че междувременно трето за спора лице-А. Г. е изявило желание да закупи имота, служещ за обезпечение на дълга, като с част от платената цена да се погаси дългът на заемополучателя към ответника и да бъдат заплатени разноските по изпълнителния процес. Сочи се, че на 26.05.2020г. А. Г., в качеството си на купувач на процесният имот, заплатил като част от дължимата продажна цена сумата от 20000лв. пряко на вискателя-заемодател по процесиите договори за заем, с основание-погасяване на задължението на ищеца. Твърди се, че в резултат от това погасяване, изпълнителното дело било прекратено на основание чл.433, ал.1, т.2 от ГПК, а учредената договорна ипотека и наложена възбраната, били заличени. Сочи се, че с влязло в законна сила на 24.09.2020г. Решение №175048/12.08.2020г. по гр.д.№249/2020г. по описа на СРС са отхвърлени исковите претенции на ответното дружество срещу ищеца за разликата над 150лв. до предявеният размер от 162лв., съставляваща възнаградителна лихва по договора от 22.08.2017г. за периода 23.10.2017г.-22.11.2017г. и 24.03.2018г.-03.04.2018г., както и за разликата над 1125лв. до предявеният размер от 1215лв., съставляваща възнаградителна лихва по договора от 23.08.2017г. за периода 23.10.2017г.-22.11.2017г. и 24.03.2018г.-03.04.2018г. Отхвърлени са и исковите за разликата над 111.66лв. до предявеният размер от 119.16лв., съставляваща лихва за забава по договора от 22.08.2017г. за периода 03.04.,2018г.-29.04.2017г. и за разликата над 837.50лв. до предявеният размер от 893.75лв., съставляваща лихва за забава по договора от 23.08.2017г. за периода 03.04.2018г.-29.04.2018г., както и исковите за сумата от 218.33лв., представляваща неустойка за забава по договора от 22.08.2017г. за периода 23.11.2017г.-03.04.2018г. и за сумата от 1637.50лв., представляваща неустойка за забава по договора от 23.08.2017г. за периода 23.11.2017г.-03.04.2018г. Сочи се още, че с посоченото по-горе решение ищеца е осъден да заплати на ответното дружество сумата от 12903.91лв., представляваща сбор от дължимите главница и лихви по Договор за заем №89-СФ22.08.2017г. и по Договор за заем №90-СФ-23.08.2017г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението-06.06.2019г., до окончателното погасяване на дълга, за които има издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК от 25.07.2019г. по гр.д.№32110/2019г. по описа на СРС, както и 1115.89лв.-разноски в заповедното производство и 1063.86лв.-разноски в исковото

производство. Поддържа се, че в производството по делото категорично е установено, че ответникът се е обогатил с получаването на процесната цена от третото лице, за сметка на обедняването на ищеца с размера на заплатената сума. Поддържа се още, че са установени и липсата на правно основание за това обогатяване, и пряката и непосредствена връзка между обогатяването и обедняването. Оспорват се изводите на съда, че сумите не произтичали от един и същ общ факт, или група факти, тъй се сочи, че процесната ипотека е учредена именно във връзка с процесните два договора за заем. Моли се за отмяна на обжалваното решение, уважаване на предявеният иск и присъждане на разноски.

В срока по чл.263 от ГПК, въззиваемата страна, депозира писмен отговор, с който изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Сочи се, че изплащането на сумата от 20000лв. е извършено за погасяване на дължимите вземания изчислени към дата-26.05.2020г. по издадена от дружеството кредитор Референция №41/21.05.2021г., от солидарния длъжник П. П. по силата на сключената Спогодба на основание чл.360 от ЗЗД, като ищеца не се е противопоставил на извършване на плащането, напротив същото е станало с неговото изрично знание и съгласие. Твърди се, че сумата от 20000лв. е получена от дружеството по силата на уговорка направена със съдлъжника П. П. по сключеното между тях споразумение, доколкото спрямо този съдлъжник заповедта за незабавно изпълнение и изпълнителния лист са влезли в законна сила. Ето защо се поддържа, че полученото от дружеството е на годно правно основание. Развити са подробни съображение, че в случая не са налице предпоставките на фактическият състав очертан в чл.59 от ЗЗД, респективно за правилност и обосноваост на атакуваният съдебен акт. Моли се за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноски.

Страните не са обективирали искания по доказателствата.

Постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК, тъй като е подадена в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържа останалите необходими приложения. Представени са и доказателства за внесена държавна такса.

Съобразно преценката за допустимост на производството и на основание чл.267 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба на Н. Р. П., с ЕГН *****, против Решение №2757 от 24.07.2023г. постановено по гр.д.№20223110103106 по описа на РС Варна, с което е отхвърлен предявения от въззивника против “Ново финанс“ ООД, с ЕИК 203806803, иск с правно основание чл.59 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 7096.09лв., представляваща разлика между заплатена сума за погасяване на дълга по Договор за заем №89-СФ-23.08.2017г. и Договор за заем №90- СФ23.08.2017г. и сумите, които ищецът е осъден да заплати с Решение №175048/12.08.2020г. по гр.д.№249/2020г. по описа на СРС, ведно със законната

лихва, считано от датата на подаване на исковата молба пред СРС-16.02.2021г., до окончателното изплащане на задължението.

НАСРОЧВА производството по в.т.д.№2407/2023г. на ОС Варна в открито съдебно заседание на **17.01.2023г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____